

ת"פ 50425/11/10 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50425-11-10 מדינת ישראל נ' ס'

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה מדינת ישראל ע"י תביעות מחוז ש"י

נגד

הנאשם א' ס'

נוכחים:

ב"כ המאשימה רווית צמח

הנאשם וב"כ עו"ד בן ציון רוזנפלד - מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו בשמונה אישומים שונים עבירות של תקיפה, איומים, היזק בזדון והטרדות, של מי שהייתה באותה עת אשתו וכיום היא גרושתו, זאת בשל עבירות שאירעו בין השנים 2008 ועד 2011.
2. ביום 10 ביוני 2012, לאחר שמיעת ראיות, זוכה הנאשם משלוש עבירות, כך שבסופו של יום הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), 3 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק, 2 עבירות של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק הבזק התשמ"ב-1982.
3. באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שבעקבות ויכוח בינו לבין המתלוננת הוא דחף אותה והפיל אותה לרצפה. באותן הנסיבות הנאשם אחז בנשק בידו מאחר שעבד כשומר, וכאשר ביקשה המתלוננת לצאת את הבית אמר לה "אם את זזה או הולכת מפה את מגיעה מפה רק לבית הקברות בגבעת שאול".
4. באישום השני והשלישי הורשע הנאשם בכך ששבר כיסא תינוק, מיטת תינוק, צלחות, כוסות ומכשיר טלפון נייד.
5. באישום הרביעי הורשע הנאשם בכך שאמר למתלוננת כי אם לא תחזור הביתה מיד, הוא יגיע למרפאה אליה נסעה ויפרק שם את כל המקום.

6. באישום החמישי הורשע הנאשם בכך שחתך את זרוע שמאל שלו בעזרת סכין יפנית לנגד עיני המתלוננת, ובעודו מדמם אמר לה כי עזיבתה כואבת לו יותר מהפציעה שגרם לעצמו.
7. באישום השישי הורשע הנאשם בכך שאמר למתלוננת שתגיע מהר לבית הוריה לפני שהוא מתחיל לפרק להם את הבית.
8. הנאשם זוכה מהאישום השביעי, ובאישום השמיני הורשע בכך ששלח למתלוננת הודעות מבזות ופוגעות. בין היתר כתב לה הנאשם "אני מאחל לך לחיות את המשך חיך בפחדים ובספקות", "זונה בוגדת שכמותך", "אדם מסריח ושפל".
9. הרשעת הנאשם היתה עוד טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, אולם אנו עומדים כעת למעלה משנתיים לאחר שתיקון זה נכנס לתוקפו, ועל כן גזר הדין נכתב ברוח תיקון זה.
10. למרות שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ביקש בא כוחו כי יתקבל תסקיר שירות מבחן טרם ישמעו טיעונים לעונש, המאשימה התנגדה לכך. לאחר ששמעתי את דברי ב"כ הצדדים, החלטתי להיעתר לבקשת בא כוח הנאשם, וזאת מאחר שהרשעתו הקודמת של הנאשם היא משנת 2005 ובעת מתן הכרעת הדין היו בני הזוג גרושים וכן מאחר שמעדות המתלוננת עלה כי נראה שהקשר ביניהם חיובי ומתרכז בטיפול בילדיהם.
11. הנאשם לא הפנים כי הורשע בדין וביום 6 במרץ 2013 שלח לבית המשפט מסמך בו שטח את השגותיו על הכרעת הדין. בדיון ביום 17 במרץ 2013 הסביר ב"כ הנאשם לנאשם את משמעות הכרעת הדין והנאשם המשיך בקשר עם שירות המבחן.

תסקירי שירות מבחן

12. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לתקופה ממושכת כדי לעקוב אחר הנאשם ותסקיר ראשון בעניינו הוגש ביום 17 במרץ 2013.
13. קצינת המבחן מסרה כי הנאשם בן 32, עלה לארץ בשנות התשעים יחד עם הוריו, הוא גרוש ואב לשני ילדים בגילאי 12 ו-7, מתגורר בבית הוריו ועובד כמדריך בתחום המחשבים. עוד ציינה קצינת המבחן כי ילדיו הם בעלי צרכים מיוחדים.

קצינת המבחן סיפרה על משפחת המוצא של הנאשם באריכות, וכן מסרה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצה"ל ולמד באוניברסיטה הפתוחה. לאחר שהסתכסך עם מפקדו הוא נשפט למאסר בכלא צבאי, הזניח את עצמו, הופנה לקצין בריאות הנפש ושוחרר מהצבא בשל אי התאמה. עם שחרורו פתח חנות מחשבים ביחד עם אביו, סיים

תואר ראשון בניהול מערכות מחשב, והמשיך ללמוד בחוג למנהל עסקים באוניברסיטה הפתוחה.

לנאשם הרשעה קודמת בשל עבירה שבוצעה כלפי תלמיד שלמד עם המתלוננת שהייתה באותה עת חברתו. האירוע היה בשנת 2002 והנאשם נדון בשנת 2005 לעונש של שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי ופיצוי.

בהמשך הנאשם והמתלוננת נישאו בשנת 2004, נולדו להם שני ילדים, ומערכת היחסים שלהם הידרדרה במהרה, עד שלבסוף בשנת 2010 הם התגרשו. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת והיא מסרה לקצינת המבחן כי הנאשם נהג כלפיה וכלפי ילדיהם באלימות פיזית, רגשית ונפשית.

עוד מסרה קצינת המבחן כי הנאשם מטופל במרפאה לבריאות הנפש, והוא סובל ממצב דיסטימי, היינו הפרעה נפשית המתאפיינת במצב דיכאוני או דכדוך. יחד עם זאת, השיפוט והתובנה שלו תקינים. קצינת המבחן ביקשה לדחות את הדיון כדי לבדוק את מצבו של הנאשם מול המרפאה לבריאות הנפש.

14. בתסקיר מיום 9 ביולי 2013 מסרה קצינת המבחן כי במהלך תקופת הדחייה היא הייתה בקשר עם גורמי טיפול שונים על מנת להעריך את מצבו של הנאשם. מהמרפאה לבריאות הנפש נמסר לה כי הנאשם הפסיק את הטיפול התרופתי על דעת עצמו. הוא נמצא בקשר טיפולי מזה שנתיים והרופאה המטפלת התרשמה כי מצבו הנפשי של הנאשם מאוזן ולא דורש התערבות אינטנסיבית יותר.

קצינת המבחן ציינה כי היא התרשמה שהנאשם עדיין אינו מצליח להיפרד רגשית מהמתלוננת וכי הוא מבטא תחושות של פגיעה ותסכול ביחס אליה, ומשכך היא סברה כי יש צורך באבחון מעמיק יותר ובקבלת חוות דעת מקצועית רב תחומית ביחס ליחסים בין הנאשם למתלוננת.

קצינת המבחן ניסתה לקבל מפקידת הסעד לחוק נוער וסדרי דין חוות דעת מקצועית בעניין יחסי בני הזוג, אולם חוות הדעת לא התקבלה בשירות המבחן ולכן קצינת המבחן ביקשה לדחות את הדיון בשנית כדי להפנות את הנאשם לוועדה מחוזית להערכת פוטנציאל מסוכנות.

15. בתסקיר שהוגש ביום 14 בנובמבר 2013, עדכנה קצינת מבחן כי היא עמדה בקשר עם המתלוננת ועם פקידת הסעד אשר מטפלת בילדיהם של הנאשם והמתלוננת. קצינת המבחן ציינה כי בשיחה עם המתלוננת הוברר כי זו עדיין חשה סכנה מצד הנאשם וכי ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם יוצר גורם מרתיע עבור הנאשם ומאפשר לה להירגע מתחושות הפחד.

קצינת המבחן חזרה על בקשותיה מהתסקירים הקודמים, לדחות את הדיון על מנת לכנס ועדה מחוזית שתבחן את מסוכנותו של הנאשם לתמיכה וגיבוש המלצת שירות המבחן בעניינו.

16. בתסקיר מיום 02.02.2014 מסרה קצינת המבחן כי הוועדה המחוזית להערכת מסוכנות מצאה את הנאשם בעל אישיות מורכבת המחזיק באמונות ובערכים לא סטנדרטים הנוגדים נורמות חברתיות, הוא מבטא חוסר אמון מוחלט בממסד ובוועט במוסכמות חברתיות, הוא אינו ער לסיכון הפיזי והנפשי שלו כלפי ילדיו ולא להשלכות של התנהגותו.

אשר למתלוננת הוועדה התרשמה כי הנאשם מתקשה להיפרד ממנה בפן הרגשי, הוא סבור שהיא בגדה בו ובעטיה המערכת הזוגית התפרקה. הועדה התרשמה כי רמת המסוכנות כלפי הילדים גבוהה בינונית וכלפי האישה רמת המסוכנות היא גבוהה. הועדה המליצה על ניתוק הקשר בין המתלוננת לנאשם.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עסוק באופן אובססיבי במתלוננת, ממשיך לשלוח לה הודעות למכשיר הטלפון הנייד ולדואר אלקטרוני, ובהם גם תכנים מאיימים אלימים ופולשניים, ולכן הדבר מעלה את רמת המסוכנות הצפויה ממנו. קצינת המבחן דיווחה כי המתלוננת חוששת לשלומה ולשלום בני משפחתה.

קצינת המבחן ציינה כי הנאשם שלל בפניה קיומן של בעיות הדורשות טיפול והוא המשיך להטריד את המתלוננת תוך כדי ניהול ההליך המשפטי ולכן העריכה כי רמת המסוכנות להישנות התנהגות פוגענית כלפי המתלוננת היא גבוהה ובעלת חומרה גבוהה. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על הטלת עונש מאסר ממש.

ראיות הצדדים לעונש

17. ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש תצהיר נפגע עבירה שסומן **ת/1** וגיליון הרשעות קודמות שסומן **ת/2**. ביחס לתצהיר נפגע העבירה, ביקשה ב"כ המאשימה להדגיש כי מדובר בתצהיר מצומצם יותר מזה שהמתלוננת מסרה שכן התצהיר המקורי לא הוכן על פי התקנות.

18. בתצהיר סיפרה המתלוננת על הסבל הנפשי הרב ועל תחושות קשות בדימויה האישי בעקבות התנהגותו האלימה של הנאשם כלפיה במהלך שנות חייהם. לדבריה עוד בזמן שהנאשם והיא טופלו ביעוץ זוגי היא הופנתה למרכז לטיפול באלימות המשפחה של ויצ"ו שם היא מטופלת עד היום.

בתצהיר מייחסת המתלוננת להתנהגותו האלימה של הנאשם את מצבם של ילדיה, אשר סובלים מבעיות התנהגות ואובחנו כלוקים באוטיזם (P.D.D). היא ביקשה מבית המשפט כי יביא בגדר שיקוליו את העוול שנגרם לה ולילדיה ואת הפגיעה הנפשית והרגשית ממנה היא סובלת וכי יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

19. לבקשת בא כוח הנאשם נדחו טיעוני הצדדים לעונש על מנת לאפשר לו להעיד עדים מטעם הנאשם ובדיון שנקבע ליום 23 במרץ 2014 הנאשם לא התייצב. בדיון זה נשמעה עדותה של רס"מ שלומית לוי, חוקרת אלימות במשפחה בתחנת קריית ארבע, וכן הוגשו בהסכמה מסמכים לעונש, תחת עדותם של עדי ההגנה מטעם הנאשם אשר לא התייצבו לדיון וסומנו **נ/2-נ/5**.

20. עדותה של החוקרת לא תרמה רבות שכן ב"כ הנאשם ניסה לחלץ ממנה מידע ביחס לחקירותיו של הנאשם אולם זו ציינה כי אינה יכולה להביע את דעתה האישית בעניין וכי תפקידה לגבות עדויות מהצדדים (ר' עמ' 32 ש 2). יחד עם זאת היא העידה כי כאשר זימנה את הנאשם לתחנת המשטרה הוא התייצב לחקירה באופן מיידי (שם ש' 10).

21. נ/2- הוא תסקיר שהוגש לבית משפט לענייני משפחה אודות ילדיהם של הנאשם והמתלוננת, אותו ערכה גב' חמוטל מוסקוביץ, עובדת סוציאלית לענייני סדרי דין מהמחלקה לשירותים חברתיים במבשרת ציון (להלן: "גב' מוסקוביץ"). התסקיר סוקר את מהלך הקשר בין הנאשם למתלוננת ואת הטיפול בילדיהם והסדרי הראיה עמם.

22. מהתסקיר עולה כי עורכת התסקיר התרשמה שהמתלוננת הפריזה בתיאוריה אודות מערכת היחסים שבין הנאשם לילדיהם וכי הלכה למעשה היא אינה מעוניינת כי הנאשם יהיה בקשר עם ילדיהם, למרות הצהרותיה ההפוכות בעניין. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם מצליח להקשיב להערות הגורמים המטפלים ולרוב אף מיישםם וכי הפסיכיאטרית המטפלת בנאשם ציינה אף היא את יכולתו של הנאשם להפיק תועלת מקשר טיפולי. עם זאת, בסיכום התסקיר ציינה גב' מוסקוביץ כי היא מאמצת את המלצות הועדה להערכת פוטנציאל מסוכנות שנערכה למשפחה, קרי רמת מסוכנות גבוהה מצד הנאשם כלפי המתלוננת ורמת מסוכנות בינונית גבוהה שלו כלפי ילדיו.

23. נ/3 - הוא עדכון שהגישה גב' מוסקוביץ לבית משפט למשפחה ביחס להסדרי הראיה הקיימים בין הנאשם למתלוננת. בעדכון ציינה גב' מוסקוביץ כי המתלוננת מכשילה את המפגשים בין הנאשם לילדיו ופוגעת בקשר ביניהם. בעדכון מפרטת גב' מוסקוביץ את הפעמים בהם התחמקה המתלוננת מהבאת ילדיה למרכז הקשר ובכך מנעה מפגש בין הילדים לבין הנאשם. בעדכון ציינה גב' מוסקוביץ כי לאחר שהובהר למתלוננת כי הסדרי הראיה בין הנאשם לילדיו נקבעים על פי חוק, הגישה המתלוננת 13 תלונות על התעללות הנאשם בילדיה, על אף שעד לתלונתה האחרונה במאי 2010 לא ציינה כי הנאשם נוהג באלימות כלפיהם.

24. נ/4 הוא מסמך סיכום של מפגשי הנאשם במרכז קשר, אותו ערכה גב' מירי סטריש, עובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים במבשרת ציון. מהמסמך עולה כי למעט שני מפגשים שהנאשם ביטל, הוא נוהג להגיע למפגשים עם ילדיו בזמן, מצויד בממתקים עבורם, משחק עמם לפי צרכיהם ומביע רגשי חיבה ואהבה כלפיהם. עורכת המסמך ציינה כי הנאשם קשוב לצרכי ילדיו, עומד בהבטחותיו להצטייד בדברים אשר בקשו למפגשים עמם, מכיר את צרכי ילדיו, וניכר כי הילדים רוצים בקרבתו ומרגישים עמו בנוח. עוד מציינת גב' סטריש כי הנאשם מצליח במסגרת ההדרכה עמה, ליצור קשר טוב ומכבד, ולאורך המפגשים חל שיפור, שכן הנאשם קשוב להערותיה ולרוב אף מיישם.

25. נ/5 - הם אסופת מסמכים רפואיים המעידים כי הנאשם סובל מדיכאון ואינו יכול לעבוד עקב כך ואף נקבעו לו 20 אחוזי נכות.

26. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את מועד הטיעונים לעונש ולקיימם בנוכחות הנאשם. המתלוננת אשר התייצבה לדיון זה מסרה לבית המשפט כי הנאשם אינו ממוינב לדיונים הקבועים בבית הדין הרבני. עוד מסרה המתלוננת במועד זה, בשונה מעדותה בבית המשפט, כי במשך שנתיים אין לה שקט מהנאשם וכי הוא ממשיך לאיים, להטריד אותה, וכי היא חשה בסכנה ממנו (ר' עמ' 32 ש' ש' 16-17 וש' 26-27). חרף דבריה של המתלוננת ומאחר והנאשם התייצב לכל הדיונים שבפניי, נעתרתי לבקשת בא כוחו ודחיתי את המשך הטיעונים לעונש ליום 6 באפריל 2014, אולם נאלצתי לדחות את הדיון גם את מועד זה נוכח בקשתו של ב"כ הנאשם לקבל חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם וזאת נוכח מצבו הנפשי.

27. ביום 12 במאי 2014 התקבלה חוות דעתו של ד"ר וואש, מטעם לשכת הפסיכיאטר המחוזי. מחוות הדעת עולה כי כאשר מלאו לנאשם עשרים שנה, הופיעו אצלו תנודות במצב הרוח שנעו בין מצבים דיכאוניים למצבים היפו מאנים. לדברי ד"ר וואש על אף שהנאשם טופל במרפאה והומלץ לו לקבל טיפול רפואי, הוא הפסיק את הטיפול מיוזמתו ופנה לפסיכיאטרית אחרת מטעם קופת חולים, אשר קבעה שהנאשם במצב היפו מאני בעקבות משבר גירושין ואינו יכול לעבוד. לצד קביעה זו, לא היתה כל המלצה לטיפול רפואי או לאשפוז, אלא רק מעקב אמבולטורי בקופת חולים.

ד"ר וואש קבע כי בבדיקה אצלו לא ניתן למצוא אצל הנאשם, כל סימן של פסיכוזה או אפקטיבי מגיורי, וכי למרות שאובחן כסובל ממחלה ביפולרית, הנאשם לא נטל תרופות ולא אושפז בשל כך.

ביחס לכתב האישום, ד"ר וואש מציין כי האלימות היתה כלפי הסביבה ולא בעטיו של מצב פסיכוטי או אפקטיבי מגיורי וכי הנאשם היה מסוגל להבין את משמעות מעשיו, להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור וכי הנאשם אחראי למעשיו ומסוגל לעמוד לדיון.

28. הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע ליום 25 במאי 2014 והדיון נדחה ליום 13 ביולי 2014 ונגד הנאשם הוצא צו הבאה. ביום 13 ביולי 2014 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים

29. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. לדבריו, מעשיו של הנאשם חמורים והם השתרעו על פני שנים רבות, במהלכם נהג הנאשם באשתו באלימות קשה ועשה בגופה כבשלו. הנאשם ביצע את המעשים למרות שכבר הורשע בעבירה דומה, הנאשם לא לקח אחריות למעשיו, ממעשיו ניתן ללמוד כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, כמו כן מסוכנות זו מתעצמת מאחר שבעיות האלימות והשליטה בכעסים לא טופלו ושירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו.

30. עוד טען ב"כ המאשימה כי מסוכנותו של הנאשם אובחנה כגבוהה, שכן התנהגותו נוגדת נורמות חברתיות, הוא גורם נזק פיזי ונפשי לילדיו, הוא אנטי מוסדי, יש לו קושי בנפרדות, והוא משליך את התנהגותו על

המתלוננת. הסכנה נשקפת גם כלפי הילדים, ונדמה כי הנאשם עדיין לא נפרד נפשית מהמתלוננת. שירות המבחן המליץ בזמנו על נתק מוחלט, אך עד היום הנאשם אובססיבי למתלוננת, שולח לה מסרונים בעלי תכנים מאיימים, וכי חייה של המתלוננת בסכנה.

31. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להסתפק בענישה מותנת והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. ב"כ הנאשם פרט את נסיבות האישיות של הנאשם, שהוא אב לשניים, גרוש, לוקה במחלה נפשית ונקבעה לו נכות בשל כך, הוא ללא עבר פלילי בתחום האלימות במשפחה, והרשעתו היחידה מתייחסת לאירוע שקרה לפני מעל עשר שנים.

32. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם כי אין מדובר בעבירות במדרג חומרה גבוה, שכן לא נגרם נזק כלשהוא, לא לרכוש, ולא למתלוננת עצמה. כמו כן ציין, כי כל העבירות נעברו בין השנים 2008 ו-2010, כאשר המתלוננת והנאשם היו בני זוג, והתגוררו יחד. התלונה הוגשה במהלך הליך מורכב ומסובך של גירושין, ואי אפשר להתעלם מהרושם שההליך הפלילי שימש ככלי בהליך זה. לדבריו כיום המתלוננת נשואה בשנית ובחמש שנים האחרונות לא הוגשו כנגד הנאשם כתבי אישום נוספים.

33. עוד הפנה ב"כ הנאשם לדבריה של גב' מושקוביץ, שאמנם היו אירועים בין הנאשם למתלוננת אולם הם היו בעוצמה פחותה, וכך גם התרשם בית המשפט בהליך זה, שהיה פער ניכר בין תיאור הדברים על ידי המתלוננת לבין תיאור הדברים על ידי הנאשם. עוד הזכיר ב"כ הנאשם בהקשר זה כי אמנם הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וניהל הליך של הוכחות, אבל גם בתחילת המשפט וגם לפני כן בחקירתו במשטרה, הוא הודה ברוב העובדות המתוארות בכתב האישום. עוד הפנה ב"כ הנאשם לפער בין דבריה של המתלוננת בעדותה אשר הביעה את עמדתה לפיה "לא מגיע לנאשם לקבל עונש חמור" לבין דבריה בתצהיר.

34. הנאשם בדבריו האחרון מסר כי הוא חף מפשע. עוד הוסיף כלשונו: **"האישה הזו שטן, כל מטרתה להשבית את חיי אחרי שעברנו את הגירושין. היא מודרכת אחרי כל מיני נשים שתומכות, ועושות הוללות ושמחה להכניס אדם למעצר. הילדים שלי מתים עלי. הילדים שלי אומרת שהאמא משקרת, אף פעם לא הרבצתי להם, נהגתי כלפיה בצורה לא מכובדת כמה וכמה פעמים, אני מאוד מצטער על זה... היא זו שקשה לה להיפרד, היה לי כואב על המשפחה שמתפרקת, אבל היא מטרידה אותי, היא לא נותנת לי לראות את ילדיי, אני לא יכול לעבוד בצורה נורמלית, היא מוציאה לי שם רע, וכל מקום שאני מגיעה היא בוכה, ועושה ממני מפלצת."**

מתחם העונש ההולם

35. מאחר שמדובר ברצף אירועים, בין המתלוננת לנאשם שאירעו על רקע סכסוך גירושין, אני רואה רצף זה כאירוע אחד בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

36. המחוקק ראה את עבירות האלימות במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו.

גם בתי המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם 11/10/07)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות גם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

37. במקרה זה הפגיעה במתלוננת היא קשה, שכן היא אירעה לאורך שנים ובאה לידי ביטוי בעיקר במישור הנפשי, שכן המתלוננת הייתה חשופה למסכת אלימות, השפלות והצקות של הנאשם וזאת על רקע רצונה להיפרד ממנו. הנאשם לא השלים עם כך וניסה לגרום למתלוננת לשנות את דעתה בדרכים אלימות כשהוא תוקף אותה, מאיים עליה, מטריד אותה וגורם נזק לרכוש.

38. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הציגו ב"כ הצדדים ענישה של מספר חודשי מאסר ועד לעונש של חודשי מאסר ממושכים, כאשר כל מקרה שונה מחברו וקשה לגזור גזירה שווה בין המקרים.

39. מחד, בהתחשב בריבוי העבירות ובכך שהן התרחשו במשך כשלוש שנים, מאידך ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, בהתחשב בכך שהנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, והמתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי בשל מעשיו, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית-נמוכה.

40. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים

41. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לפני למעלה משנתיים. בתקופה זו הנאשם היה בקשר עם שירות המבחן, עם גורמי טיפול במסגרת ההליכים בבית משפט למשפחה, בטיפול פסיכיאטרי ואף אובחן על ידי

וועדה להערכת פוטנציאל מסוכנות ונקבע כי רמת מסוכנותו היא גבוהה כלפי המתלוננת ורמת מסוכנותו בינונית גבוהה כלפי ילדיו. קצינת המבחן לא באה בהמלצה בעניינו של הנאשם והמליצה על הטלת עונש של מאסר שימחיש לנאשם את חומרת מעשיו ויציב לו גבולות ברורים. כך שלמרות ההזדמנויות שנתנו לו על ידי בית המשפט להיעזר בגורמי טיפול שונים הוא לא ניצל זאת ואין אופק שיקומי בעניינו.

42. מהתסקיר עולה שהנאשם השליך את האחריות לאירועים על המתלוננת וכך גם נהג בדברו האחרון. עוד יצוין בהקשר זה, כי אין להחמיר עם הנאשם מאחר שניהל את ההליכים, מה גם שהנאשם זוכה מאישום אחד וכן ממספר נסיבות לחומרה, אלא שהנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם ומגלים אמפתיה כלפי נפגע העבירה. עוד יש להתחשב בכך שהאירועים התרחשו על רקע רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם, וגורמי הטיפול השונים חלוקים בדבר ייחסו של הנאשם לילדיו וכן בדבר עוצמת הפגיעות של הנאשם במתלוננת.

43. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של חבלה חמורה שבוצעה בשנת 2002. הנאשם נדון בשנת 2005 לעונש של 400 שעות של"צ, מאסר מותנה ופיצוי. למרות שמדובר בעבירה חמורה, נדון הנאשם לקולא. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ובמקום לעלות על דרך המלך, הנאשם שב לסורו וביצע עבירות אלימות נוספות.

44. לא מצאתי לתת משקל רב לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות, שכן רובו ככולו חלף נוכח התנהלותו של הנאשם, והניסיונות לשלבו בהליך טיפול, ניסיונות שלא צלחו בעטיו של הנאשם.

45. מנגד יש להתחשב בכך שהנאשם סובל מבעיות נפשיות, הוא מקיים קשר טוב עם ילדיו ומדברו האחרון ניתן להבין כי הנאשם הפנים שנהג כלפי המתלוננת בצורה לא מכובדת והוא אף הביע את צערו על כך.

46. לפיכך, כאשר אני מאזנת בין הצורך במתן דגש על הרתעת הנאשם ועל הצורך להגן על המתלוננת מפניו, לבין נסיבותיו האישיות וכן בהתחשב בכך שמדובר במאסרו הראשון, אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 10 חודשי מאסר.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות, למעט תגרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ה, 24 דצמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.